

Nagyobb öröm adni, mint kapni

Nagyon vékony hótakaró borította a földet, és „kiscsillagok” ragyogták be a teret. A falatozó ablakából karácsonyi zene szólt, a járókelők dúdolták az ismert dallamokat. A jászolban a Szent Család várta az embereket, és a gyerekek legnagyobb öröme egy csodaszarvas vágatott falábakon a karámba.

Mintha a templomot is hó fedte volna, pedig csak az elmúlt időszak munkálatait világították meg a fények. Aki a hatórési misére érkezett, már olvashatta az embertársak jókívánságait az üzenőfalon. Az óriás adventi koszorún három gyertya várta a negyediket.

Üvegházak lángjai világítottak meg könyvecskét, papírlapokat, hogy a felekezeti vezetők elmondják karácsonyi köszöntőiket. *Petrik Péter* baptista lelkész szólt először a jelenlévőkhöz. Az ajándékozás fontosságára hívta fel a figyelmet, de ez alatt nem a karácsonyfához helyezett becsomagolt dobozokra gondolt, hanem egy mosolyra, egy jó szóra, olyan dolgokra, amelyek értékesek, de mégsem lehet pénzen megvásárolni őket. Ha megvan bennünk az a képesség, hogy másokat bátorítsunk, biztassunk, vigasztaljunk, akkor éljünk ezzel az ajándékkal – fogalmazott az egyházi vezető. Végül azt kívánta az embereknek, hogy fedezzék fel, nagyobb öröm adni, mint kapni.

Vecsey Katalin református lelkészasszony advent negyedik gyertyájának meggyújtásához egy imádságot hozott nekünk, akik „eszeveszett tempóban száguldozunk az adventi fényekkel ékesített utcákon és böngésszük a karácsonyi katalógusokat, hogy mit milyen hitelből lehet megvásárolni”. A fohászban kérte a dió és az alma régi örömét, a gyermekeink álomittas szuszogásában való gyönyörködést, a nevetést, és hogy merhessünk sírni, ha az esik jól.

Az apátsági kaputól a cukrászda épületéig álltak az emberek, leheletük összeért az egyre hűvösebb levegőben. A gyertyaláng és a teaforróság segített melegedni, meg talán azok a szavak, amelyekkel az egyházi képviselők szóltak az ünneplőkhöz.

Földesi Tamás pünkösdi lelkipásztor Szent Lukács evangéliumának nyomán felidézte, hogy Mária egy istállóban szülte meg gyermekét, mert nem volt számukra máshol hely. Vajon a mi szívünkben van-e helye Jézusnak? Csak az ünnepek alatt gondolunk rá, vagy a mindennapjaink része? Csak a médiából áradó karácsonyi hangulat az, ami minket is megmozgat, vagy befogadtuk a Názáretit? Vendég, vagy állandó részese az életünknek? – sorolt néhány eldöntendő kérdést a felekezeti vezető anélkül, hogy bárkitől is döntést várt volna.

– Karácsony üzenete abban foglalható össze, hogy közel van az Isten – mondta a római katolikus egyházat képviselő *Huszár G. Lőrinc* plébános atya. Hozzátette: nem valami tőlünk távoli világban létezik, hiszen közénk jött, emberként született meg kétezer évvel ezelőtt, és köztünk van most is. Zárva a köszöntők sorát, hozzá könyörgött Lőrinc atya. A közös gyertyagyújtást követően még nem indultak haza az emberek. Váltak egymással néhány szót, a gyerekek pedig vidáman hancúroztak, ha éppen foglalt volt a világ legszelídebb szarvasa.

Lassan ürült ki a tér, hogy aztán megteljenek étellel az otthonok, s folytatódjon a készülődés...

Meggyúl a negyedik gyertya az óriás adventi koszorún. A felekezeti vezetők reményüket fejezték ki, hogy hagyomány lesz a Békefi Antal Városi Könyvtár és Művelődési Ház kezdeményezéséből

Kelemen Gábor